

DE PAARIBOHN
Brand Assurantie en Trust Maatschappij
WESTELIKE PROV. BALK GEBOUWEN.
 Oopgemaakt den 1sten October, 1873.
KAPITAAL £20,000.
RESERVE FONDS 32,000.
VOORZIENINGS FONDS 3,000.
DIRECTEUREN:
 De Wal-Edale heer B. P. de Plessen, Voorzit. te
 De Wal-Edale heeren
 F. J. Wessela, J. P. Thronen,
 J. P. Kruis de Villiers, W. A. Jourdain,
 J. J. A. van der Vliet, B. J. van der Sluis,
 J. R. de Villiers, M. S. van der Toorn.

BRAND DEPARTEMENT.
AANZOEKEN voor de Verzekering van
 Los- en Vastgoed tegen verlies of schade
 door Brand zullen dagelijks ontvangen en Polissen
 uitgereikt worden op zeer voordelige be-
 somen.

TRUST DEPARTEMENT
 Voor de Administratie en Beredering van
 Boeken en ander eigendom, als Excoursuren,
 Caravans, Reizen, Toelagen of Agentschap op
 de liberaleite voorwaard.
 Beloningen toegestaan op Eerste Verbond
 van Vastgoed.
 Directeuren komen elken Woensdag bijeen
 voor besprekingen.
 J. I. de VILLIERS, A.P.M., Secretari.

GETUJFAPEL VOOR TAFELBAAL.
 MEI 1890.

MAANSVERANORINGEN.
 Velle Maas, 1 Mei, 10.35 a.m. Eerste Maas, 11 Mei, 10.35 a.m.
 Laatste Maas, 11 Mei, 10.35 a.m. Tweede Maas, 12 Mei, 11.45 a.m.

DATUM.	HOOG WATER.		LAAG WATER.	
	V.M.	N.M.	V.M.	N.M.
1 Dinsdag	0 10	0 31	8 21	8 17
2 Woensdag	0 51	1 8	7 0	7 41
3 Donderdag	1 36	1 44	7 35	7 56
4 Vrijdag	2 2	2 18	8 10	8 21
5 Zaterdag	3 3	3 24	8 45	9 9
6 Zondag	3 13	3 39	9 28	9 43
7 Maandag	3 53	4 10	10 10	10 26
8 Dinsdag	4 37	5 0	10 49	11 13
9 Woensdag	5 26	5 53	11 40	11 48
10 Donderdag	6 14	7 0	12 30	12 37
11 Vrijdag	7 0	8 16	13 20	13 27
12 Zaterdag	7 49	9 18	14 10	14 17
13 Zondag	8 38	9 59	15 0	15 7
14 Maandag	9 27	10 40	15 50	15 57
15 Dinsdag	10 16	11 21	16 40	16 47
16 Woensdag	11 5	12 2	17 30	17 37
17 Donderdag	11 54	13 1	18 20	18 27
18 Vrijdag	12 43	13 51	19 10	19 17
19 Zaterdag	13 32	14 31	20 0	20 7
20 Zondag	14 21	15 11	20 50	20 57
21 Maandag	15 10	15 51	21 40	21 47
22 Dinsdag	15 59	16 31	22 30	22 37
23 Woensdag	16 48	17 11	23 20	23 27
24 Donderdag	17 37	17 51	24 10	24 17
25 Vrijdag	18 26	18 31	25 0	25 7
26 Zaterdag	19 15	19 11	25 50	25 57
27 Zondag	20 4	20 1	26 40	26 47
28 Maandag	20 53	20 51	27 30	27 37
29 Dinsdag	21 42	21 31	28 20	28 27
30 Woensdag	22 31	22 11	29 10	29 17
31 Donderdag	23 20	22 51	30 0	30 7

Om hoopje of laagje op de onderstaande
 plaatsen te bekomen, trakt u af, of voegt u
 hierin tijd wanneer het hoopje of laagje in
 Tafelbaal is, de onderstaande respectieve ge-
 welen uren en minuten.

	u.	m.
Delagobaal voeg bij...	0	57
Natal	0	10
Towie	0	10
Thyma	0	18
Port Nolloth	0	8
Oud London	0	18
Algoa	0	130
Mosselbaai	0	10

NIEUWE MARKT.
 Van 1 Mei.

	£	s.	d.	z.	d.
Aardappelen, per mud	0	13	0	17	3
Appelen, per 100	0	1	0	9	2
Boter, per lb	0	1	5	0	1
Bilting, per stuk	0	1	2	0	3
Bloemkool	0	0	3	0	6
Boonen, per mud	0	0	4	0	0
Bruin, per stuk	0	0	4	0	0
Druiven, per mud	0	2	11	0	7
Eijeren, per 100	0	18	11	0	0
Beenden, per stuk	0	1	11	0	1
Guava, per 100	0	1	0	5	5
Groene Boonen, per lb	0	1	3	0	3
Gansen, per stuk	0	0	1	0	1
Hoenders, per 100	0	1	0	1	7
Kool, per stuk	0	0	3	0	1
Kwopen, per 100	0	3	2	0	7
Limoenen, per 100	0	8	5	0	8
Mispels, per 100	0	0	9	0	10
Narjes, per 100	0	5	6	0	6
Paprika, per 100	0	2	0	0	7
Pastaja, per mud	0	4	7	0	6
Roosjes, per lb	0	0	3	0	3
Schoonere, per bos	0	0	4	0	4
Uijen, per mud	0	4	9	0	5
Zuurloimeonen, per 100	0	5	0	5	0

VOEGEMARKT.
 Van 2 Mei.

	£	s.	d.	z.	d.
Aardappelen, per mud	0	13	0	18	5
Appelen, per 100	0	1	4	0	8
Boonen, per mud	0	1	0	1	6
Eijeren, per 100	0	1	5	0	2
Kamelen, per stuk	0	0	1	1	0
Graanappelen, p. 100	0	3	11	0	3
Gansen, per stuk	0	2	8	0	2
Hoenders, per stuk	0	1	8	0	1
Kalkoemen, per stuk	0	4	4	0	6
Peren, per 100	0	3	0	0	6
Pastaja, per mud	0	4	9	0	5
Uijen, per mud	0	4	9	0	5

VERKOOPINGEN.
 MEI.

- 1.—Klampus Stals, Paarden, van den heer J. N. Baermeester, J. S. Harris & Co., Afalga.
- 2.—Klampus Stals, Ossen en Koelien, van H. E. Zuidmeer, J. S. Harris & Co., Afalga.
- 3.—Malmstruy Paarden en Hees, van den heer P. E. Reddinghuis, J. W. Moorrees, Jr. & Co., Afalga.
- 4.—Eijeren, Levens, Zwavel, afdoeling Malmstruy, Levens, Haver, enz., in den insolventen boedel van A. J. Lochner, Jr., J. W. Moorrees, Jr. & Co., Afalga.
- 5.—Zandfontein, Levens, Haver, Boerderij-reefschap, Gran, enz., in den boedel van wijlen den heer N. J. Meijburg, J. W. Moorrees, Jr. & Co., Afalga.
- 6.—Eijeren, Levens, Haver, enz., in den insolventen boedel van A. J. Lochner, Jr., J. W. Moorrees, Jr. & Co., Afalga.
- 7.—Zandfontein, Levens, Haver, Boerderij-reefschap, Gran, enz., in den boedel van wijlen den heer N. J. Meijburg, J. W. Moorrees, Jr. & Co., Afalga.
- 8.—Eijeren, Levens, Haver, enz., in den insolventen boedel van A. J. Lochner, Jr., J. W. Moorrees, Jr. & Co., Afalga.
- 9.—Zandfontein, Levens, Haver, Boerderij-reefschap, Gran, enz., in den boedel van wijlen den heer N. J. Meijburg, J. W. Moorrees, Jr. & Co., Afalga.
- 10.—Eijeren, Levens, Haver, enz., in den insolventen boedel van A. J. Lochner, Jr., J. W. Moorrees, Jr. & Co., Afalga.
- 11.—Zandfontein, Levens, Haver, Boerderij-reefschap, Gran, enz., in den boedel van wijlen den heer N. J. Meijburg, J. W. Moorrees, Jr. & Co., Afalga.
- 12.—Eijeren, Levens, Haver, enz., in den insolventen boedel van A. J. Lochner, Jr., J. W. Moorrees, Jr. & Co., Afalga.

VOOR VERKOUDEDEEN, HOEST, Longoponteking, Zeer Keel, Griep en Aanvande Toefing, haalt goet remedie bij

Ayer's Kersen Borsmiddel.

Het is lang het populairste pijnstillende middel... Het is de vraag die Woensdag avond... Dit is de vraag die Woensdag avond... Dit is de vraag die Woensdag avond...

Den Voortgang.

Het is scherp te zien van de verlichting van... Het is scherp te zien van de verlichting van... Het is scherp te zien van de verlichting van...

De Zuid-Afrikaan.

ZATURDAG, 3 MEI 1890.

ZENDINGSWERK IN Z. AFRIKA.

"Is Zendingwerk onder onze Natu-
 ren waard om gestouwd te worden?"
 Dit is de vraag die Woensdag avond,
 semingissen in verband met de pas gesloten
 Wesleyaansche Conferentie, door den
 heer Easton, van het Departement van
 Op. Werken alhier, in een voorlesing
 zich te beantwoording werd gesteld.
 Hij wees daarbij op hetgeen zoo dikwijls
 niet slechts door tegenstanders der Zen-
 ding maar zelfs door hen die dit in
 beginsel niet waren, over de weinig
 sigbare vruchten der Zending werd
 gezegd. "Zooval kostbare levens, zoo
 veel schatten waren aan het Zending-
 werk geofferd, en welke resultaten kon
 men toonen?" Dat vroeg men, maar
 men vergat dat de landbouwer, de fabri-
 kant, de koopman in de gelegenheid is
 om te laten zien wat hij met zijn werk
 om uit te geven gewonnen heeft, maar dat
 het een geheel andere zaak is om de
 vruchten te schatten van hetgeen men
 aan zielen heeft verrigt. Het was geen
 kleine taak om barbaren in Christendom
 en Christelijke beschaving te wijden, maar
 al schoon het dat de resultaten van de
 eerste werkers in het Zendingveld ge-
 ring waren, dan zag men later dat zij
 niet voor niet hadden geadeld. Het
 Zendingwerk der Wesleyanen als dat
 gedeelte van het geheel nagandaat hij
 meer in bijzonderheden had kunnen
 bestuderen, noemde hij 23,000 als het
 getal lidmaten uit de Natuuren in het
 Wesleyaansche Kerkgenootschap van Z.
 Afrika, en zeide hij er bij dat men
 dit, voor een werk dat zeventig jaren
 achteren gedreven was, wellicht een
 gering resultaat zou achten; maar men
 moest niet vergeten dat slechts zij als
 lidmaten werden toegelaten die door hun
 levenswandel toonden dat zij als be-
 keerdenden de bekeerdenden niet een in-
 vloed uit op hun stamgenooten, zij het als
 plaatselijke predikers, wanneer zij hier-
 toe bevoegd waren, zij het ook door
 hun voorbeeld!

Onder onze lezers zullen er slechts
 weinigen zijn die het met dit betoog
 niet eens zijn, en in elk geval zullen
 zij hetgeen voor de Zending gedaan en
 gegeven wordt niet als kracht- en geld-
 verspilling beschouwen. Zoo men in
 vroegere tijden onder de Kolonisten van
 Hollandse taal en afkomst, niet tegen de
 Zending maar tegen den geest had waar-
 in sommige zendingen in Z. Afrika
 hun werk dreven, dan lag dit aan be-
 paalde redenen, die wij thans niet sul-
 len bespreken. Van die redenen, van
 de politiek in vroegere dagen hier door
 zendingen gevolgd, want zij hadden
 in het politieke veel in te brengen, kan
 men het noodige in de werken van den
 heer Theal vinden; maar deze zelf
 voegt er bij dat in onze dagen de ren-
 delingen een andere denk- en handel-
 wijze zijn toegedaan. En toch, zelfs
 nu doen zich, in verband met de Zen-
 dingzaak in Z. Afrika, vragen voor
 die door den heer Easton niet zijn
 aangeoerd, en die trouwens, als op de
 beantwoording der hoofdzaak geen in-
 vloed oefenende, door hem niet behoe-
 vend aangeoerd te worden. Hierover
 willen wij een paar woorden in het
 midden brengen.

Anders dan b.v. in Madagascar, in
 de Nyassa landen of in het Rijk vroeger
 door Mtesa geregeerd, arbeiden de
 zendingen in de Kolonien en Repu-
 bliken van Z. Afrika onder Natu-
 ren en andere kleuringen die deels bin-
 nen de eigenlijke Kolonie en dus samen
 met de Kolonisten, deels in aan dezen
 onderworpen landen wonen, hetzij hun
 dit land door zoenkingen is toege-
 kend, hetzij dat zij het in bezit had-
 den toen zij onder Koloniaal gezag
 kwamen. Is het nu hun bestemming
 om in dit land, als een afzonderlijk
 volk, te blijven wonen, of om in de
 Kolonistenmaatschappij op te gaan? In
 het eerste geval doet zich eene andere
 vraag voor: wat er met hen geschied-
 den zal als hun aantal voor het land
 te groot wordt. Reeds nu klagen zij
 dat dit het geval is, — en als de Kolonia-
 le Regering aan die klagen het oor-
 leende en hun het nog niet besette
 land toeveet dat haar te beschikken
 staat, dan zou zij ten stilligste tegen het
 belang der Kolonisten handelen. Dit
 doet de tegenwoordige Regering niet,
 zoo als blijkt uit haar gedrag ten op-
 zichte van Glen Grey, toen zij den toe-
 leg der aldaar gevestigde Natuuren
 verijdelde om tegelijk nieuw land,
 hun elders geconken, en hetgeen zij er
 voor in ruil moesten geven voor zich te
 behouden. Houdt de Regering zich aan
 een politiek, dan spreekt het van
 zelf dat op den duur de oryentale
 bevolking der Natuurenlanden in de
 Kolonie werk zal moeten zoeken, iets
 wat reeds nu geschiedt, maar toekomende
 moet naar mate de Natuurenbevolking
 talrijker wordt.

Ma sal men insien dat men hier
 met een lastig vraagstuk te doen heeft,
 welke plaats de Natuuren in de
 Koloniaal Maatschappij moeten innemen.
 Engelse plan verrijden zoo om al
 wij, een paar dagen geleden, dan was het
 uit den Natuuren maar in hun
 kralen blijven mogten, want dan zou
 men spoedig een aantal Europese
 verkleden hebben, en "de waardigheid
 van den arbeid" zou bewaard worden.
 Wij deelen dien wensch welklijk niet,
 maar buitendien is hij stellig ijdel,
 en want de Natuuren zijn er, en
 laten zich niet binnen, enge grun-
 sen beperken. Ons gevoelen over
 de zaak is bekend. Wij zouden niet
 over zien dan dat voortdurend
 alle handwerk aan Natuuren kwam,
 alle zooloed- en arbeidstand des lands
 zouden uitmaken. Er is heel wat te
 doen wensch in den weg staat, maar
 het is niet de moeite van de eerste
 rij vragen, is er eene andere oplossing
 der Natuurenkwestie, waar de Kolonia-
 len toegeeten niet kunnen nemen, dan
 lees? Is er niet veel, b.v. de omwil
 van Kolonisten-kinderen om zich aan
 handwerk te wijden, dat toont dat zij
 niet gevoelen hoe, in een gemengde
 maatschappij als deze, zij niet gevegen
 zijn om het lagere werk te doen? En
 hoe zal men nu de Natuuren er toe
 brengen om zich te voegen in de om-
 standigheden, en te doen, wat van hen
 verlangd kan worden?

Wij zijn, sal men zeggen, afgeweken
 van de kwestie der Zendingzaak. Dit
 is in zoo ver juist als het werk der
 zendingen is om de Natuuren tot
 Christendom en Christelijke beschaving
 te brengen, en men van hen niet
 vergen kan om zich met kwesties in te
 laten die tot het gebied der politiek
 behooren. Maar kan, vragen wij, het
 Zendingwerk in Zuid Afrika met de
 regte vrucht gedreven worden, als zij
 die het drijven de insigten der Kolo-
 nisten niet kennen en er vreemd au-
 blijven? Men heeft, in het vroeger
 gebeurde met Glen Grey, mannen van
 hoog aanzien in het Kerkgenootschap
 welke werkzaamheid op het Zending-
 gebied door den heer Easton beschre-
 ven werd, de politiek der Regering sien
 bestrijden, schoon in het Parlement geen
 stem er zich tegen verhoef. Men siet
 een journalist die in het Kerkgenoot-
 schap geen geringen invloed besit, in
 zijn blad zich tegen een ligboos-
 den Afrikaner Bond, — verklaren dat de
 eigenlijke Kolonisten-politiek het meest
 consequent voorstaat. Nu, dit laatste
 is natuurlijk; wie voor Natuuren
 schrijft moet in hun zin schrijven.
 Zij hieruit echter blijkt het welk een
 strijd er hier te lande heerscht, en hoe
 noodig het is dat de aard van dien
 strijd door allen wordt ingezien die
 hier invloed ten goede kunnen oefenen.
 Dat kunnen de zendingen, en juist
 daarom achten wij het een zaak van
 belang dat zij weten wat het streven
 van het ras is dat hier het Christen-
 dom gebragt heeft, en dat zij dit stre-
 ven op de regte waarde schat-
 ten, zonder of door Europese of door
 Natuuren vooroordeelen een verkeerd
 begrip er van te koesteren.

RENS LADY SMYTH gaf zich, tijdens, haar
 verblijf hier te lande, veel moeite om de
 schoone kunsten te bevorderen, en had
 rondom zich een aantal talentvolle jonge
 dames verzameld, die zij aanmoedigde
 doorthelpen in haar beoefening der teeken-
 en schilder-kunst. Het blijkt dat Lady
 Loch die taak van haar heeft overge-
 nomen, en veel tijd en moeite er aan besteedt;
 en zoo als men uit een paragraaf in ons
 blaad zien zal, wordt er op 24 Junij een
 Tentoonstelling van schilderijen en teeken-
 ings in het hiervoor bestemde lokaal in
 Nieuwstraat, waarschijnlijk door Z. Eks.
 den Gouverneur zelf, geopend. Gisteren
 meldde ons iemand die bij al wat schoone
 kunsten betreft steeds zijn vooraan stelt
 in het bevorderen der goede zaak, dat
 niet alleen aan de hier gevestigde Teeken-
 akademie, zoo als men het in Holland
 noemen zou, maar ook aan inrigtingen van
 onderwijs in andere streken de schoone
 kunsten met zoo goed gevolg beoefend
 worden, dat men sien kan hoewel talent,
 er hier onder het opkomend geslacht
 schuilt. Bepaaldelijk noemde hij het
 Hugenoten Seminarie te Wellington.
 Schuot adelt een volk, en ziet men hoe de
 schoone kunsten, muziek zoowel als teeken-
 en schilder-kunst, hier bij het jongere
 geslacht bijval vinden, dan is er alle
 hoop dat de Zuid-Afrikaansche Kolonisten
 zich niet slechts een volk zullen toonen dat
 landen voor beschaving weet te openen,
 maar ook een dat de schoone vruchten
 der beschaving op prijs stelt, en tot den
 wasdom er van bijdraagt.

T EEN EN ANDER.

"Wij herinneren ons," zegt een schrij-
 ver in de Volkabode, "van een ge-
 achten boer aan de Paarl veronnen te
 hebben, dat hij nooit eenige moeite
 heeft om aan arbeiders te komen.
 Het plan door hem gevolgd is zeer
 eenvoudig. Hij heeft een aantal hui-
 huizen, en verhuurt ze tegen billijke
 huur, op voorwaarde dat de arbeiders
 zich verbinden bij hem tegen het ge-
 wone loon te komen werken, wanneer
 hij ze moogt noodig hebben. Verbreekt
 iemand de bepaling, dan krijgt hij
 kennis en moet vertrekken. Het is
 van acteren gebieden, dat niet alleen
 de boer er bij wint, maar dat ook
 het werkvolk daardoor wordt gelukkig.
 Zou men niet op groter schaal iets
 dergelijks kunnen doen? Laat de boer
 huizen bouwen op zijne plaats voor
 zijn arbeiders, en ze verhuuren aan zijn
 volk met stukjes grond er bij." Dit
 plan is heel goed waar het uitvoer-
 baar is, en is, gelooven wij, in niet
 weinig gevallen in streken van het
 Westen gevolgd. Zoo ook, in gewij-
 zending vorm, in het Oosten, maar daar
 geeft het dit bevoor dat men, met
 Kaffers op zijn plaats grond om te
 bebouwen en gelegenheid tot huisve-
 stiging te geven, zijn buren het leven
 lastig maakt, door deen dat hun ve-
 den zien verdwijnen; en hierom is de
 Locatie Wet ingevoerd, die het bou-
 den van Kaffers op een plaats, buiten
 die welke er vaste arbeiders zijn, aan
 iedereen verbiedt, die er geen ver-
 van de overheid toe bekomen heeft.

De eerste krijt in een geschied-
 berigt er van lange, omdat hij Duit-
 schen gebooren heeft op plaatsen
 welke besteedt door Duitseher hat
 In een Engelsch Transvaal blad saen
 Engelse plan verrijden zoo om al
 wij, een paar dagen geleden, dan was het
 uit den Natuuren maar in hun
 kralen blijven mogten, want dan zou
 men spoedig een aantal Europese
 verkleden hebben, en "de waardigheid
 van den arbeid" zou bewaard worden.
 Wij deelen dien wensch welklijk niet,
 maar buitendien is hij stellig ijdel,
 en want de Natuuren zijn er, en
 laten zich niet binnen, enge grun-
 sen beperken. Ons gevoelen over
 de zaak is bekend. Wij zouden niet
 over zien dan dat voortdurend
 alle handwerk aan Natuuren kwam,
 alle zooloed- en arbeidstand des lands
 zouden uitmaken. Er is heel wat te
 doen wensch in den weg staat, maar
 het is niet de moeite van de eerste
 rij vragen, is er eene andere oplossing
 der Natuurenkwestie, waar de Kolonia-
 len toegeeten niet kunnen nemen, dan
 lees? Is er niet veel, b.v. de omwil
 van Kolonisten-kinderen om zich aan
 handwerk te wijden, dat toont dat zij
 niet gevoelen hoe, in een gemengde
 maatschappij als deze, zij niet gevegen
 zijn om het lagere werk te doen? En
 hoe zal men nu de Natuuren er toe
 brengen om zich te voegen in de om-
 standigheden, en te doen, wat van hen
 verlangd kan worden?

Wij zijn, sal men zeggen, afgeweken
 van de kwestie der Zendingzaak. Dit
 is in zoo ver juist als het werk der
 zendingen is om de Natuuren tot
 Christendom en Christelijke beschaving
 te brengen, en men van hen niet
 vergen kan om zich met kwesties in te
 laten die tot het gebied der politiek
 behooren. Maar kan, vragen wij, het
 Zendingwerk in Zuid Afrika met de
 regte vrucht gedreven worden, als zij
 die het drijven de insigten der Kolo-
 nisten niet kennen en er vreemd au-
 blijven? Men heeft, in het vroeger
 gebeurde met Glen Grey, mannen van
 hoog aanzien in het Kerkgenootschap
 welke werkzaamheid op het Zending-
 gebied door den heer Easton beschre-
 ven werd, de politiek der Regering sien
 bestrijden, schoon in het Parlement geen
 stem er zich tegen verhoef. Men siet
 een journalist die in het Kerkgenoot-
 schap geen geringen invloed besit, in
 zijn blad zich tegen een ligboos-
 den Afrikaner Bond, — verklaren dat de
 eigenlijke Kolonisten-politiek het meest
 consequent voorstaat. Nu, dit laatste
 is natuurlijk; wie voor Natuuren
 schrijft moet in hun zin schrijven.
 Zij hieruit echter blijkt het welk een
 strijd er hier te lande heerscht, en hoe
 noodig het is dat de aard van dien
 strijd door allen wordt ingezien die
 hier invloed ten goede kunnen oefenen.
 Dat kunnen de zendingen, en juist
 daarom achten wij het een zaak van
 belang dat zij weten wat het streven
 van het ras is dat hier het Christen-
 dom gebragt heeft, en dat zij dit stre-
 ven op de regte waarde schat-
 ten, zonder of door Europese of door
 Natuuren vooroordeelen een verkeerd
 begrip er van te koesteren.

DE SPECIALE CORRESPONDENT VAN DE
PALL MALL GAZETTE geeft een soets van de
 wording en betekenis der Britsche Z.
 Maatschappij en van haren stichter, den
 heer Rhodes, die natuurlijk wel het zuiver
 Britsche standpunt van den schrijver
 vermaakt, maar toch geenszins onjuist is.
 Wij zullen er intusschen slechts één
 paragraaf van aashalen. "Er is," zegt
 de schrijver, "slechts één zaak waar men
 bang voor mag zijn. Een maatschappij
 kan koorts krijgen noch in een veldslag
 gedood worden. Maar de fortuin van een
 maatschappij kan zeer nauw verbonden
 sien aan het leven van een man die, al
 hij zoo hoog in zijn schoenen als Saul en
 zoo blozend als David, zoo wat vijftien
 jaar geleden er voor doorging om nauwe-
 lijks in staat te zijn de reis naar de Kaap
 te weestaan." Over de mogelijkheid
 waar de schrijver hier een zinspel op
 maakt willen wij niet spreken, maar wel
 willen wij er op wijzen welk een lot
 mannen getroffen heeft die, zoo als Waren
 Hastings, meer dan iemand gedaan had-
 den om Engeland's magt in het buitenland
 te grondvesten; maar ongelukkig genoeg
 waren om den toorn van zoogenamde
 vrienden der menscheid op zich te laden.
 De heer Rhodes zal, als hij alacht in zijn
 plan, in Engeland nooit opregen bijval
 vinden, maar wel, als door hem de zegen
 van het Kolonienras in ons werelddeel
 bevestigd wordt, in Zuid Afrika zelf.

SIR CHARLES MILLS blijkt, voor het Emi-
 gratie Comité, een flink en juist advise-
 ter of de verhuizing naar de Kaap te
 hebben uitgebragt. Dat, als hier volbraken
 worden overgigt, men enkele bakwame
 verkleden uit Engeland zal noodig heb-
 ben, dat is duidelijk. Intusschen zal men
 ook daar Natuuren moeten gebruiken als
 het hier op den duur goed zal gaan, en
 wij zijn er jammer over dat er van de
 fabriek te Molteno, waar men dit plan
 voor koesterde, in weerwil van de in-
 vloedsel personen die er zich mee bemoeiden,
 niets is terecht gekomen.

DE JOHANNESBURGERS willen den heer
 Meyer als Volkraadlid houden, schoon
 hij verklaard heeft dat hij voor iemand
 plaats wil maken die "de w

